Polska Izba Gospodarcza Transportu Samochodowego i Spedycji

02-305 Warszawa, Al. Jerozolimskie 144
tel.: 22-823-64-46, 22-823-64-47; fax 22-822-19-20

Nr KRS: 0000140203

Regon: 010691798

NIP: 522-10-15-876

Nr konta bankowego:
43 1240 6003 1111
0000 4946 5239

Adres internetowy:
www.pigtsis.pl
e-mail:
pigtsis@pigtsis.pl

Ogólnopolska informacja o autobusowej komunikacji międzymiastowej

www.autobusowyrozkladjazdy.pl

PIGTSiS- 112/P/2022 Warszawa, 2022.07.18.

Sz. Pani Małgorzata Jarosińska-Jedynak
Sekretarz Stanu
w Ministerstwie Funduszy i Polityki Regionalnej
Ul. Wspólna 2/4
00-926 Warszawa

Szanowna Pani Minister

Polska Izba Gospodarcza Transportu Samochodowego i Spedycji, odpowiadając na pismo DEM-IIIa.0210.1.2022.ML z 14 lipca 2022 r. w sprawie ponownych konsultacji publicznych projektu ustawy o dostępności niektórych produktów i usług (numer w wykazie UC119), uprzejmie informuje, że zupełnie nie rozumiemy, jakie podmioty realizujące autobusową komunikację pasażerską będą zobowiązane do stosowania przepisów o zapewnieniu wymogów dotyczących dostępności tych usług, w zakresie określonym ustawą, ponieważ:

1. W art. 2 ust. 2 określono, że usługodawca ma zapewnić „spełniania wymogów dostępności" dla świadczonych usług a w art. 3 ust. 2 pkt 3 precyzuje te usługi jako towarzyszące usługom pasażerskiego transportu autobusowego i autokarowego, w zakresie: stron internetowych, w aplikacjach mobilnych, podczas sprzedaży biletów elektronicznych, podczas dostarczania informacji związanych z tymi usługami, w tym informacji o podróży w czasie rzeczywistym, w terminalach samoobsługowych, ale tylko znajdujących się na dworcach i przystankach (znajdujące się w autobusach są z tego obowiązku wyłączone).

2. W art. 4 natomiast określono, że przepisów ustawy nie będzie stosować się do usług świadczonych przez: mikroprzedsiębiorców oraz w przypadku usług komunikacji miejskiej oraz do metropolitarnych, gminnych, powiatowych, powiatowo-gminnych i wojewódzkich przewozów pasażerskich, o których mowa w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym (Dz. U. z 2021 poz. 1371 i 2445) ale z wyłączeniem jednak usług świadczonych w terminalach samoobsługowych znajdujących się na dworcach i przystankach. Rozumiemy, że chodzi tu o wymogi informacyjne w zakresie rozkładów jazdy wynikające z przepisów ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. – Prawo przewozowe [tj. Dz.U. z 2020 r., poz. 8].

3. W świetle powyższych zapisów nie jest jasne, czy projektowana ustawa obowiązuje w zakresie przewozów drogowych określonych w ustawie o transporcie drogowym. Większość przewozów osób na terenie kraju (oceniamy, że jest to ok. 80% wszystkich kursów, poza komunikacją miejską) jest realizowanych nie na podstawie przepisów określonych w/w pkt 2, a w oparciu o art. 18 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. tj. z 2022 r., poz. 180), której obowiązywanie jest systematycznie przez Sejm co roku przedłużane.

4. Ponadto, mamy następujące wątpliwości:
   a) za organizację przewozów wymienionych w art. 4 odpowiadają właściwe jednostki samorządu terytorialnego szczebla wojewódzkiego, powiatowego lub gminnego, to nie rozumiemy, dlaczego – w przypadku jednak nie wyłączenia jakiegoś fragmentu usługi – ma za to odpowiadać przedsiębiorca/operator a nie organizator przewozów, czyli jednostka samorządu terytorialnego, która wprost za takie przewozy odpowiada i je organizuje?
   b) ustawa o publicznym transporcie zbiorowym nakłada na organizatorów przewozów obowiązek publikacji pełnych rozkładów jazdy w organizowanej przez siebie komunikacji.

   Czy przepisy projektowanej ustawy mają nie dotyczyć jednostek samorządu terytorialnego wprost odpowiedzialnych za przewozy autobusowe pasażerskie o charakterze użyteczności publicznej?

5. W art. 5 pkt 31 zdefiniowano, że „usługi autobusowego transportu pasażerskiego – to usługi objęte art. 2 ust. 1 i 2 rozporządzenia (UE) nr 181/2011". Czyli dotyczy to wszystkich przewozów regularnych oraz przewozów okazjonalnych na trasach powyżej 250 km, ale w ust. 2 tego rozporządzenia jest wymienione 12 wyjątków, w których chyba należałoby te przepisy jednak stosować.

   W związku z przepisami tego Rozporządzenia 181/2011 w ustawie o transporcie drogowym w 2015 r. wprowadzono *Rozdział 8a „Wyznaczanie dworców, w których jest udzielana pomoc osobom niepełnosprawnym i osobom o ograniczonej sprawności ruchowej"*. Dotychczas, Minister Infrastruktury w Obwieszczeniu (Dziennik Urzędowy Ministra Infrastruktury z 16.02.2021 r. poz. 12) wymienił ich osiem a – naszym zdaniem- powinno ich być około 100. W ustawie o transporcie drogowym określono odpowiedzialnych, określono terminy, określono dosyć wysokie kary, jakie mieli nakładać wojewodowie a pasażerowie żadnych efektów w skali całego kraju raczej nie widzą.

   Nie rozumiemy więc, w jakim celu mają być uchwalane kolejne przepisy dotyczące autobusowego transportu pasażerskiego, znowu tak niejasne i nieprecyzyjne, skoro Państwo przez 7 lat nie potrafiło zdecydować się, jaki ostatecznie model przewozów osób w transporcie drogowym ma obowiązywać i czy ma on być zgodny z przepisami *Rozporządzenia (WE) 1370/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. dotyczącego usług publicznych w zakresie kolejowego i drogowego transportu pasażerskiego* czy może kiedyś powstanie jakiś ostateczny model „wyłącznie polski" pozamiejskich autobusowych przewozów drogowych.

Oczekiwalibyśmy, że Ministerstwo Funduszy i Polityki Regionalnej wyjaśni z Ministrem Infrastruktury te wymienione wyżej rozbieżności oraz wreszcie zostaną skoordynowane działania Rządu Rzeczypospolitej Polskiej w zakresie funkcjonowania drogowego transportu autobusowego, bo przez ostatnie 7 lat dopiero w grudniu przedsiębiorcy dowiadywali się jak mają funkcjonować przez kolejny rok.

Bardzo prosimy o poinformowanie nas o wynikach tych ustaleń.

Z poważaniem

Prezes Zarządu

mgr Zdzisław Szczerbaciuk

Do wiadomości:
Sz. Pan Andrzej Adamczyk
Minister Infrastruktury
Ul. Chałubińskiego 4/6
00-928 Warszawa